

АПОСТОЛЬСЬКЕ НАСТУПНИЦТВО

*від святого Тадея (Аддая), апостола із сімдесяти, до наших
днів*

у лінії

Його Преосвященства

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Єпископ для народів за апостольським дорученням

І. СВЯТИЙ ТАДЕЙ (АДДАЙ), АПОСТОЛ ІЗ СІМДЕСЯТИ^{КП}

попланий Христом серед Сімдесяти близько 30 р. н. е. (Луки 10:1)

Ця лінія апостольського наступництва простягається від апостола Тадея (Аддая), близько 30 р. н. е., до наших днів — проміжок у 1 996 років станом на 2026 рік.

Наступництво від святого Тадея (Аддая) до Шимуна XVIII Рубіля, католикоса-патріарха Сходу, відповідає списку католикосів-патріархів, який веде Ассирійська Церква Сходу, — тому самому списку, за яким Церква Сходу простежує власне апостольське наступництво до святого Тадея (Аддая) та святого апостола Томи.

Святий Тадей (Аддай) шанується як апостол із сімдесяти Церквами Сходу: Православною Церквою, яка святкує його пам'ять 21 серпня і зараховує його до сімдесяти апостолів, яких вшановують разом 4 січня, а також Ассирійською Церквою Сходу, Халдейською Католицькою Церквою та Сирійською Православною Церквою, які шанують його як апостола Едеси. Історик Євсевій близько 325 р. н. е. записав, що святий Тома послав до Едеси «Тадея, апостола, одного з сімдесяти».

Єпископські хіротонії звершувалися одна за одною через Церкви, названі нижче.

Деякі єпископи цієї лінії шануються також як святі. Позначки біля їхніх імен стосуються лише святості життя. Вони не мають стосунку до дійсності жодної хіротонії: кожен із

перелічених єпископів однаково посідає своє місце в наступництві, незалежно від того, чи шанують його як святого.

Св. Святий: той, кого Церква публічно шанує як такого, що прожив життя героїчної святості й нині перебуває з Богом, і чию пам'ять вона зберігає у своєму календарі. У давній Церкві святих визнавали через одностайне вшанування вірних та їхніх єпископів; пізніше — через формальну канонізацію в Римо-Католицькій Церкві та прославлення в Православній Церкві.

Блж. Блаженний: у Римо-Католицькій Церкві — той, кого беатифіковано; це формальний крок, що передує канонізації як святого.

К Шанується як святий або блаженний Римо-Католицькою Церквою.

КП Шанується як святий і Римо-Католицькою, і Православною Церквою.

Червоний Мученик: той, хто віддав життя за віру.

Церкви не завжди згодні в тому, хто є святим. Одна може шанувати того, кого не шанує інша, і позначки показують, яка Церква шанує кожного.

СЕЛЕВКІЯ-КТЕСИФОН

Церква Сходу, заснована святим Тадеєм (Аддаєм), апостолом із сімдесяти, якого святий Тома послав до Едеси, та його учнями святими Аггаєм і Марі. Католикоси-патріархи Сходу, катедра яких містилася в Селевкії-Ктесифоні, а згодом у Багдаді, від святого Аггая до Шимуна VII Ішояба.

2. Аггай	близько 66 р.
3. Святий Марі ^К	близько 81 р.
4. Абріс	близько 121 р.
5. Авраам I	близько 159 р.
6. Якоб I	близько 190 р.
7. Ахадабуї	близько 204 р.
8. Шахлуфа	близько 220 р.
9. Папа бар Аггай	близько 280 р.
10. Святий Симеон бар Саббає ^{КП}	329
Мученик	...
11. Святий Шахдост ^{КП} Мученик	341
12. Святий Барбашмін ^{КП} Мученик	343

13. Томарса	363
14. Кайюма	377
15. Ісаак	399
16. Ахха	410
17. Ябаллаха I	415
18. Маана	420
19. Фарбохт	421
20. Дадішо	421
21. Бабовай	457
22. Акакій	485
23. Бабай	497
24. Шила	503
25. Єлисей	524
26. Павло	539
27. Аба I	540
28. Йосиф	552
29. Єзекііль	570
30. Ішояхб I	582

31. Сабрішо I	596
32. Григорій	605
33. Ішояхб II	628
34. Мареммех	646
35. Ішояхб III	649
36. Гіваргіс I	661
37. Йоханнан I	680
38. Хнанішо I	686
39. Сліба-Зха	714
40. Петіон	731
41. Аба II	741
42. Якоб II	754
43. Хнанішо II	775
44. Тимофій I	780
45. Ішо бар Нун	823
46. Гіваргіс II	828
47. Сабрішо II	831
48. Авраам II	837
49. Феодосій	853
50. Саргіс	860
51. Енош	877
52. Йоханнан II	884
53. Йоханнан III	893
54. Йоханнан IV	900
55. Авраам III	906
56. Еммануїл I	937
57. Ізраїль	961
58. Абдішо I	963
59. Марі II	987
60. Йоханнан V	1000
61. Йоханнан VI	1012
62. Ішояхб IV	1020
63. Ілля I	1028
64. Йоханнан VII	1049

65. Сабрішо III	1064
66. Абдішо II	1074
67. Маккіха I	1092
68. Ілля II	1111
69. Бар Саума	1134
70. Абдішо III	1139
71. Ішояхб V	1149
72. Ілля III	1176
73. Ябаллаха II	1190
74. Сабрішо IV	1222
75. Сабрішо V	1226
76. Маккіха II	1257
77. Денха I	1265
78. Ябаллаха III	1281
79. Тимофій II	1318
80. Денха II	1336
81. Шемон II	близько 1385 р.
82. Ілля IV	близько 1405 р.
83. Шемон III	близько 1425 р.
84. Шемон IV	близько 1437 р.
85. Шемон V	1497
86. Ілля V	1502
87. Шемон VI	1504
88. Шемон VII Ішояб	1539

Лінія Шимунів

З 1553 року — католикоси-патріархи лінії Шимун, яких Церква Сходу визнає наступниками святих Аддая і Марі, до Шимуна XVIII Рубіла.

89. Шимун VIII Йоханнан Сулака	1553
90. Абдішо IV Марон	1555
91. Ябаллаха IV	1577
92. Шимун IX Денха	1580
93. Шимун X Елія	1600

94. Шимун XI Ешуйов	1638
95. Шимун XII Йоалаха	1656
96. Шимун XIII Денха	1662
97. Шимун XIV Шлемон	1700
98. Шимун XV Макдассі Михайл	1740
99. Шимун XVI Йоханнан	1780
100. Шимун XVII Авраам	1820
101. Шимун XVIII Рубіль	1861

Індія

Від Мар Абдішо, висвяченого патріархом Шимуном XVIII 1862 року на митрополита Індії; кожного єпископа висвятив той, хто зазначений у списку перед ним.

102. Антоній Тонданатт (Мар Абдішо) ...	1862
103. Луїс Маріано Соарес (Мар Василій)	1899

Англія

Від Мар Якобуса, висвяченого 1902 року на єпископа Мерсії; кожного єпископа висвятив попередній у списку.

104. Ульрік Вернон Герфорд (Мар Якобус)	1902
105. Вільям Стенлі Макбін Найт (Мар Паулус)	1925
106. Гедлі Кауард Бартлетт	1931
107. Г'ю Джордж де Вілмотт Ньюман (Мар Георгій)	1945
108. Річард Кеннет Гергон	1946

ШВЕЦІЯ ТА АМЕРИКА

Від Бертіла Перссона зі Швеції до єпископа, який доніс це наступництво до наших днів.

109. Нільс Бертіл Александер Перссон	1985
110. Семюел Гвідо мол.	2004

111.

GARLAND F. BYERS, JR.

2013

СПІЛЬНЕ НАСТУПНИЦТВО З КАТОЛИКОСОМ-ПАТРІАРХОМ СХОДУ

Теперішній католикос-патріарх Ассирійської Церкви Сходу Мар Ава III і єпископ Байерс мають спільне наступництво католикосів-патріархів Сходу, згідно зі списком, який веде ця Церква, від святого Тадея (Аддая) до Мар Шимуна XVIII Рубіла (католикос-патріарх у 1861–1903 рр.), який 1862 року висвятив Мар Абдішо (Антонія Тонданатта) у лінії єпископа Байерса.

СВЯЩЕННИЙ САН

Рукоположення

17 серпня 2008 р., через покладання рук, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Палмертон, Пенсильванія.

Єпископська хіротонія

20 квітня 2013 р., через покладання рук під час звершення Святої Євхаристії, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, яка того дня збиралася в American Legion Post 16, Слейтінгтон, Пенсильванія.

Головний святитель

Його Преосвященство Семюел Гвідо мол.

Співсвятителі

Єпископ Бредлі А. Варвіл

Єпископ Майкл Байус

Єпископ Джеймс Томпсон

Грамоти про рукоположення та єпископську хіротонію, а також фотографії хіротонії представлено на сторінці [«Про єпископа»](#).

БОГОСЛУЖІННЯ

Висвячений на єпископа 20 квітня 2013 р. в Lutheran Orthodox Church, Inc., у якій згодом служив архієпископом єпархії Western North Carolina. Єпископ Байерс більше не пов'язаний із цією організацією.

Доктор богослов'я (*honoris causa*), ступінь присуджено Lutheran Orthodox Church, Inc., 20 квітня 2013 р.

Ікона святого Тадея, апостола Едеси, енкаустика на дошці, X століття, з триптиха царя Авгаря, монастир Святої Катерини, гора Синай. Зображення через [Wikimedia Commons](#), суспільне надбання; обрізано та зменшено порівняно з оригіналом.